

Lovforslag, var ganske overflødig og kunde have været undgaaet. Efter disse Udtalelser burde det ærede Medlem have indskrænket sig til at anbefale det foreliggende Lovforslag og dermed forsvinde ned fra Talerstolen. Men det gjorde det ærede Medlem ikke, det ærede Medlem bredte sig over et overordentlig vidt Terræn, talte ikke alene om det Lovforslag, hvis Behandling er tilendebragt, men ogsaa om Arbejdsløshed, om Arbejdsløn, om Husholdningsskoler og mange forskellige Ting, saa jeg følte mig forvisset om, at vi vilde høre Klokkerne ringe. Den kom nu ikke til at ringe, og derfor antager jeg heller ikke, den kommer til at ringe, fordi jeg nu kommer til at tale om disse forskellige Forhold, som det ærede Medlem var inde paa.

Jeg kan ikke se rettere, end at det ærede Medlem har følt Trang til at faa Luft under Vingerne. Det ærede Medlem har under hele Behandlingen af det forrige Lovforslag tilbragt Tiden i Dvaletilstand; nu pludselig føler det ærede Medlem Trang til at lufte Vingerne og kommer saa frem under dette Lovforslags Behandling og fører Debatten tilbage til det behandlede Lovforslag. Det forekommer mig, at det havde været mere rimeligt, om det ærede Medlem havde taget Ordet under den forrige Sags Behandling og med sine vægtige Argumenter havde været med til at berige den Diskussion, der den Gang fandt Sted. Det har det ærede Medlem aabenbart ikke følt sig foranlediget til; det ærede Medlem har fundet det mere passende ved denne Lejlighed at rippe op i hele den Diskussion, der i og for sig er tilendebragt. Men jeg skal meget gerne følge det ærede Medlem i at gaa tilbage og tage op de forskellige Ting, der er passeret under Jordlovens Behandling her paa Rigsdagen. Jeg skal gøre det saa kort som muligt for ikke at trætte det høje Tings Medlemmer; men jeg føler mig tvunget til at gøre det, thi det ærede Medlem angreb mig ret stærkt, og derfor maa jeg selvfølgelig bide fra mig i det Omfang, jeg finder formaalstjenligt.

Det ærede Medlem vil paastaa, at der ikke fra Venstres Side var fremkommet Udtalelser, som paa nogen Maade havde berettiget mig til at mene, at der indenfor Venstre var foregaaet en Strømkæntning i denne Sag. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med at sige, at dette er sket med det ærede Medlem selv. Det ærede Medlem holdt under Behandlingen af Jordlovene i 1919 adskillige meget lange Taler, og det ærede Medlem kom i forskellige af sine Udtalelser ret langt ud. Jeg skal med den

højtærede Formands Tilladelse oplæse enkelte af de Udtalelser, det ærede Medlem da fremkom med. Under første Behandling af Jordlovene udtalte det ærede Medlem: „Vi skal jo ikke blot have begyndt, men ogsaa have begyndt godt, og jeg tror, at man bør advare mod at forcere denne Sag alt for voldsomt frem.“ — jeg beder bemærket den Modsigelse, der allerede rummes i disse Par Linier af det ærede Medlems Udtalelser. — „Vi kan være overbeviste om, at de, der kommer i Besiddelse af disse Brug, i alt Fald i de første Aar, i disse dyre Tider, vil faa ret store Vanskeligheder at kæmpe med, og det maa derfor være de dygtigste og mest energiske af vore unge Landbrugere, der kommer ind i disse Brug; thi ellers vil det blive en Skuffelse, da de paagældende vil blive spændt ret haardt for.“... Skønt det ærede Medlem fremkommer med denne ret forsigtige Udtalelse og maner til en vis Varsomhed paa dette Omraade, gaar det ærede Medlem og hans Parti dog til at forcere Jordlovene igennem i det danske Folk og i den danske Rigsdag, og det ærede Medlem fortsætter sin Virksomhed som Medlem af Statens Jordlovsudvalg uden dèr at praktisere den Forsigtighed, som han har gjort sig til Talsmand for under Jordlovenes Behandling.

Jeg vil gerne rette det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem: Har det ærede Medlem været ganske passivt Medlem af Statens Jordlovsudvalg, eller har det ærede Medlem indenfor Statens Jordlovsudvalg virkelig slaaet til Lyd for de gode og sunde Tanker, han selv har gjort sig til Talsmand for, medens vi havde Jordlovene til første Behandling? Det kan have meget stor Interesse for Tinget at faa en nærmere Belysning af dette Forhold fra den ærede Formand for Partiet Venstre.

Jeg skal tillade mig at oplæse en anden af det ærede Medlems Udtalelser ved Jordlovenes første Behandling. Det ærede Medlem siger: „Jeg maa sige, at jeg tror, den højtærede Justitsminister“ — det var altsaa daværende Statsminister Zahle — „og Ministeriet i det hele skal se til Venstre i denne Sag. Jeg er da overbevist om, at vi faar et godt Resultat ud af det. Venstre indtager med Hensyn til dette Spørgsmaal et Standpunkt, der er af en saadan Beskaffenhed, at det til syvende og sidst maa kunne samle et Flertal i Rigsdagens to Ting“. Men hvad var det, der skete? Der skete dette, at de Radikale saa til Venstre i denne Sag; altsaa, det Forslag, som blev vedtaget, maa efter disse Udtalelser udtrykke Venstres Tanker. Men saa kan jeg ikke forstaa, hvor-